

**Tygodnik parafii
pw. Przemienienia Pańskiego
w Polanie**

W tym numerze:

Zajęcia terenowe 2

170 lat temu 2 - 3

Wśród Nas

Rok XXIV 2016, nr 34 (874)

6 listopada 2016 r.

Wiara w życie wieczne

Uczeń Chrystusa żyje dla życia po tym życiu, a nie tylko dla tych krótkich dni w doczesności. Jednak przyznanie się do Niego i pójście za Nim bardzo często wymaga niezwykle radykalnej postawy wobec tego świata. Dobrze wiemy, że nie zawsze jest łatwo postawić Chrystusa na pierwszym miejscu w codziennym życiu. Jeśli jednak tak uczynimy, w przeciwieństwie do saduceuszów i tych wszystkich, którzy także dziś nie Mają wiary, to - jak zapewnia nas w Jezus - będziemy uznani za godnych osiągnięcia wieczności i powstania z martwych, a prawda wyrażona słowami: Gdy zmartwychwstanę, będę widział Boga, stanie się naszym udziałem. Bez tej wiary i nadziei życie chrześcijanina byłoby wielkim nonsensem i przegraną.

Panie, największym naszym błędem jest brak wiary w życie wieczne, ponieważ w ten sposób pozbawiamy się udziału w Twojej radości, która nie ma końca. Wierzę więc, bo chcę żyć.

„Nie samym chlebem żyje człowiek ...”

„Mówimy, że piekło jest wybrukowane dobrymi chęciami. Niebo jest wybrukowane codziennymi wysiłkami.”

Ks. Jan Twardowski

Zajęcia terenowe w Muczmem

W dniu 15 października dzieci z klas 0-III w ramach zajęć terenowych pt.: „Mieszkańcy lasu” odwiedziły Nadleśnictwo Stuposiany.

Spotkały się tam z Panią Ewelina Górna-Baran, która była w tym dniu naszą przewodniczką po Nadleśnictwie. Dzieci zobaczyły Plenerowe Muzeum Wypału Węgla Drzewnego, odwiedziły zagrodę pokazową żubra, Centrum Promocji Leśnictwa w tym Centrum Edukacyjne i Pawilon Wystawowy przy CPL, a także nowo wybudowany Kościół. Pani Ewelina poprowadziła bardzo ciekawe zajęcia edukacyjne, opowiedziała tak-

że ciekawostki z życia żubrów. Dzieci miały okazję sprawdzić swoje wiadomości na temat rozpoznawania grzybów. Jak się okazało, miały bardzo dużą wiedzę i świetnie odpowiadały na pytania. Następnie wszyscy zjedli pyszny obiad, a na koniec obejrzały film z wypuszczania żubra na wolność pt.: „Ocalony świat”.

Z tego miejsca bardzo serdecznie dziękuję p. Ewelinie, która zawsze znajduje dla nas czas, a także z wielkim zaangażowaniem i oddaniem wprowadza nas w tajemniczy świat przyrody. Dziękujemy bardzo ks. Proboszczowi Stanisławo-

wi Gołyźniakowi, na którego zawsze można liczyć. Nigdy nie odmawia. Poświęcając swój wolny czas, wozi nas z miejsca na miejsce.

*Dominika Podstawska –
organizator wyjazdu.*

W Centrum Promocji Leśnictwa

170 lat temu Matka Boża ukazała się dwójce pastuszków w La Salette

Część III

Zjawiona obejmuje dzieci spojrzeniem pełnym matczynej miłości. Potem zaczyna mówić:

„Jeżeli mój lud nie zechce się poddać, będę zmuszona puścić ramię Mojego Syna. Jest ono tak ciężkie i tak przygniatające, że już dłużej nie będę mogła go podtrzymać. Od jak dawna już cierpię z waszego powodu! Chcąc, aby Mój Syn was nie opuścił, jestem zmuszona nieustannie wstawiać się za wami. Ale wy sobie nic z tego nie robicie. Choćbyście wiele się modlili i czynili, nigdy nie zdołacie wynagrodzić mi trudu, którego się dla was podjęłam. Dałam wam sześć dni do pracy, siódmy zastrze-

głam sobie, i nie chcę mi go przyznać. To właśnie czyni ramię Mego Syna tak ciężkim. Woźnice przeklinają, wymawiając Imię Mojego Syna. Te dwie rzeczy czynią ramię Mego Syna tak ciężkim. Jeżeli zbiory się psują, to tylko z waszej winy. Pokazałam wam to zeszłego roku na ziemniakach, ale nic sobie z tego nie robiliście; przeciwnie, znajdując zepsute ziemniaki, przeklinaliście, wymawiając Imię Mojego Syna. Będą się one psuły nadal, a tego roku na Boże Narodzenie nie będzie ich wcale”.

Tu Zjawiona przerywa nagle. Podczas gdy mówi o ziemniakach, Melania odwraca się do Maksymina, jak gdyby chciała

go zapytać, co Piękna Pani chce przez to powiedzieć. Melania rozumie tylko niektóre słowa francuskie, m.in. również pomme jako jabłko.

„Ach, nie rozumiecie, dzieci! Powiem wam to inaczej”.

Powtarza im w miejscowej gwarze to, co już powiedziała o zbiorach i kontynuuje w dialekcie:

„Jeżeli macie zboże, nie trzeba go zasiewać, bo wszystko, co posiejecie, zjedzą zwierzęta. A jeżeli coś wyrośnie, obróci się w proch przy młóceniu. Nastanie wielki głód, lecz zanim to nastąpi, dzieci poniżej lat siedmiu będą dostawały dreszczy i będą umierać na rękach trzymających je osób. Inni będą cierpieć z powodu

głodu. Orzechy się zepsują, a winogrona zgniją”.

Zjawiona znowu przerwała. Każdemu z dwojga dzieci powierzona zostaje tajemnica w taki sposób, że żadne nie słyszy, co Pani mówi drugiemu. Później Pani kontynuuje: „Jeżeli się nawrócą, kamienie i skały zamienią się w sterty zboża, a ziemniaki same się zasadzą. A teraz Zjawiona stawia im pytanie: Czy dobrze się modlicie, moje dzieci? Obydwoje odpowiadają zupełnie szczerze: *Niespecjalnie, proszę Pani. Na to następuje matczyne napomnienie: Ach dzieci, trzeba się dobrze modlić, rano*

*i wieczorem. Jeżeli nie macie czasu, odmawiajcie przynajmniej Ojcie nasz i Zdrowaś Maryjo, a jeżeli będziecie mogły, módlcie się więcej. Latem na Mszę Świętą chodzi zaledwie kilka starszych niewiast. Inni pracują w niedziele przez całe lato, a w zimie, gdy nie wiedzą, czym się zająć, idą na Mszę świętą jedynie po to, by sobie drwić z religii. W czasie Wielkiego Postu chodzą do rzeźni jak psy! Piękna Pani stawia dzieciom jeszcze jedno pytanie: *Moje dzieci, czy nie widzieliście nigdy zepsutego zboża?*”*

Maksymin, nie zastanawiając się długo odpowiada w imieniu ich obojga: „Nie, proszę Pani, nigdy nie widzieliśmy”. Wtedy Pani zwraca się do chłopca:

„Lecz ty Maksyminie, musiałeś je widzieć. Nie przypominasz sobie, jak kiedyś szedłeś z ojcem z Coin do Corps? Tam wstąpiliście do zagrody. Gospodarz powiedział: „Chodźcie zobaczyć, jak moje zboże się psuje”. Poszliście razem. Twój ojciec wziął dwa

lub trzy kłosy w dłoń, pokruszył je i wszystko obróciło się w proch. W drodze powrotnej do domu ojciec dał ci kawałek chleba ze słowami: „Weź to, kto wie, czy na Boże Narodzenie będziemy mieli jeszcze cokolwiek, jeżeli zboże będzie się dalej tak psulo”.

– “Tak, zgadza się, proszę Pani!” – woła ożywiony Maksymin – “teraz sobie przypominam. Nie pomyślałem o tym”. Wtedy Piękna Pani daje im taki nakaz:

„A więc, moje dzieci, ogłoście to całemu mojemu ludowi!”

Potem oddała się od pastuszków, przechodzi strumień Sezia i unosi się w górę drogą w kształcie litery S. Przy tym powtarza swoją prośbę, tym razem już nie w dialekcie, spoglądając w stronę Rzymu:

„A więc, moje dzieci, przekazcie to dobrze całemu mojemu ludowi!”

Przybywszy na szczyt wzniesienia Pani unosi się na około półtora metra nad ziemię. Jeszcze raz ogarnia swoim matczynym spojrzeniem dzieci i całą ziemię. Przystaje płakać i wydaje się jeszcze piękniejsza niż przedtem. Jednak głęboki smutek pozostaje na Jej obliczu. Pastuszkowie patrzą teraz ze zdziwieniem, jak postać zaczyna rozpyliwać się w blasku, który Ją opromienia. Najpierw znika głowa, później ramiona, a w końcu całe ciało. Tylko kilka róż, którymi były przyozdobione Jej stopy, unosi się jeszcze przez chwilę w powietrzu. Maksymin podskakuje do góry i chce je chwycić, jednak wtedy znikają również i one, i wszystko się kończy.

Dzieci stoją pogrążone w zadumie. Melania pierwsza odzyskuje mowę: Musiała to być

jakaś wielka Święta! A Maksymin dodaje: O gdybyśmy wiedzieli, że to była wielka Święta, poprosilibyśmy Ją, aby nas zabrała ze sobą do nieba! A Melania z żalem wzdycha: Ach, gdyby tak jeszcze tu była! Potem dodaje: Chyba nie chciała, abyśmy zobaczyli, dokąd pójdzie. Dzieciom zostaje wspomnienie – wspomnienie, które jest obecne w ich sercach i nigdy nie wygaśnie – a także polecenie Pięknej Pani, by przekazały dalej Jej Orędzie.

Wiadomość o Objawieniu i cudownym źródle rozchodziła się niezwykle szybko. W pierwszą rocznicę Objawienia, dnia 19 września 1847 roku, frekwencja przypominała wędrówkę ludów. Już dzień wcześniej wszystkie ulice i drogi pełne były ludzi. Kościoły w okolicznych wioskach były oblegane przez tych, którzy chcieli przystąpić do sakramentów świętych – znak, że to nie tylko ciekawość wiodła te tłumy ludzi do La Salette.

cdn.

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

**XXXII NIEDZIELA
ZWYKŁA**
Rok C

1. Dzisiejsza liturgia Słowa przypomina prawdę o zmartwychwstaniu i życiu wiecznym, a modlitwa za zmarłych pozwala nam pogłębiać naszą wiarę w to, że spotkamy się wszyscy w królestwie Bożym, bo „Bóg nie jest Bogiem umarłych, lecz żywych; wszyscy bowiem dla Niego żyją”. Dlatego tym bardziej chcemy zaprosić do udziału we wspólnej modlitwie: przypominamy o możliwości uzyskania w tych dniach (do 8 listopada) odpustu zupełnego pod zwykłymi warunkami za odwiedzenie cmentarza i modlitwę za zmarłych.
2. W środę, 9 listopada, będziemy obchodzić święto Rocznicy Poświęcenia Bazyliki Laterańskiej, która jest katedrą biskupa Rzymu – papieża. To wspaniała okazja, aby w modlitwie powierzać osobę i posługę Ojca Świętego. Pamiętamy częste apele papieża Franciszka o modlitwę za niego. Przyjdźmy więc do kościoła na wspólną modlitwę.
3. W piątek, 11 listopada, przypadnie 98. rocznica odzyskania niepodległości przez Polskę. W tym dniu pragniemy szczególnie modlić się za naszych Rodaków, którzy walczyli o wolność naszej Ojczyzny i w jej obronie. Chcemy także modlić się o to, by każdy Polak troszczył się o wspólny dom, jakim jest jego kraj. Zapraszamy do wspólnej modlitwy i na Eucharystię w intencji Ojczyzny o godz. 16.00. podczas której będziemy zawierzać dobremu Bogu przeszłość, teraźniejszość i przyszłość Polski, a także będziemy Go prosić, aby każdy jej mieszkaniec czuł się dobrze jako obywatel i jako chrześcijanin. Po Mszy św. Apel Poległych przy Krzyżu Misyjnym, akademii w świetlicy wiejskiej, śpiewanie pieśni patriotycznych, projekcja filmu.

Wśród Nas

**Tygodnik parafii
pw. Przemienienia
Pańskiego
w Polanie**

38 - 709 Polana 26A

polana@sdb.krakow.pl

www.polana.9com.pl

Zespół redakcyjny:
ks. Stanisław Gołyźniak,
Karolina i Witold
Smoleńscy.
Skład i oprawa graficzna:
Bernadetta Szkarłat.

W tym tygodniu imieniny obchodzą:

*Ernest Krakowski, Marcin Wierciński, Renata Karciarz,
Witold Michno, Witold Piotrowicz, Witold Smoleński.*

Solenizantom składamy serdeczne życzenia
i zapraszamy do uczestnictwa we Mszy św. w piątek o godz. 16⁰⁰.